

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno disertanta/disertantky:	Veronika Weigl
Téma práce:	Insolvenční správce jako subjekt insolvenčního řízení
Rozsah práce:	409 278 znaků včetně mezer
Datum odevzdání práce:	20.9.2023

1. Aktuálnost (novost) tématu

Zvolené téma je tématem průřezovým a již i s ohledem na v práci využívané komentáře relativně silně odborně rozpracovaným, což nicméně prostor pro vlastní bádání neomezuje, pouze určuje využitelné zdroje. Autorka přistupuje k postavení insolvenčního správce, jak z pohledu jeho procesně-právní figury, tak ho traktuje i optikou práva hmotného, což se ukazuje zejména při jejích úvahách o teoretickém uchopení jeho pozice. Protože je práce psána pozitivistickým perem, neobsahuje až na výjimky výslovně originální autorské pozice, ale spíše se přiklání k některému z již publikovaných názorů, což jistě není na škodu, nicméně na aktuálnosti to předložené práci nepřidává.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Přístup autorky k psaní je eklektický, což práci nedehonestuje, jen to určuje její pojetí a rovněž podobu výstupu. Autorka korektně pracuje s publikovanými názory, využívá komentáře, byť je zajímavé, že ten Sprinzův až v druhé polovině práce. Obdobně vhodně je pracováno s monografiemi. Za povedenou lze označit práci s judikaturou, která je rovněž průřezová a vhodně volená. Volené metody jsou taktéž standardní, byť spíše formální, s výjimkou odkazu na německou úpravu, která je spíše jen informativní než komparativní.

3. Formální a systematické členění práce

Práce je vhodně, přehledně a logicky strukturována, vč. propojení odkazů na použitou literaturu a judkaturu. Výhradu lze mít k srovnávací partii práce, která povrchně popisuje zákonný stav a podává velmi obecné „srovnávací“ závěry.

4. Vyjádření k práci

Ač je práce spíše eklektická, obsahuje nejen úvahy jiných a přiklonění se k nim, ale také případné vlastní teze, což ukazuje původnost práce. Její teze jsou místy k diskusi, což je pro disertační práci vhodné a běžné. Pokusím se k některým tezím položit své úvahy, což současně navrhuji (dle autorčiny volby) jako možný podklad pro diskusi (pod 6 dále):

- Insolvenční správce v mnoha ohledech plní roli správce podniku, může využívat externích poradců, ba s tím zákon i výslovně počítá, praktický souběh s advokací je spíše nechtěný důsledek přijímání zákona o insolvenčních správcích (ten to původně odmítal), v čem spatřuje autorka důvody pro preferenci formální právnického vzdělání? (str. 15)
- Podobně, lze skutečně taxativně vymezit případy inkompatibility? (str. 22)
- Pokud uchopíme německou koncepci „úřadu“, která nijak neurčuje jaké postavení správce má, proč ji autorka odmítá a odkazuje na „hybridní povahu“ českého insolvenčního správce? (str. 56). I německá teorie chápe v tomto ohledu správce hybridně, současně však český NS správně podpůrně aplikuje občansko-právní regulaci správy cizího majetku a koncepci „zástupce“ věřitelů.

- Rozumím oběma závěrům (str. 62 a 63) při výkladu § 237 odst. 1, nicméně pokud autorka volí odmítnutí singulární sukcese, jak by řešila převod závodu nebo pobočky, vyloučila by to? Nebylo by síše logičtější číst slovo „přešlo“ teleologicky, tedy vyložit to nejen jako přechod, ale také jako převod, již proto že např. v době přijímání insolvenčního zákona platná regulace převodu podniku normovala „přecházejí“ (§ 477 ObchZ)?
- Jak přesně by si autorka představovala rozdělení výkon funkce mezi více správců, přihlédneme-li navíc k časté praxi využívající zvláštní správce? (str. 78)
- Nedovodíme autorkou tvrzenou absenci pravidla pro součinnost dlužníka (str. 117) z obecné prevenční povinnosti, péče řádného hospodáře a přenosu dispozičních oprávnění na správce?
- Kritika § 70 odst. 2 InsZ (str. 119) myslím nedoceňuje význam a funkci § 205 InsZ.
- Srovnávací odkaz na německé pojmy „(hrozící) platební neschopnost“ či „předlužení“ nejsou srovnatelné s českými pojmy „úpadek“ či „úpadek hrozící“, jak je tvrzeno (str. 123), ale opět spíše s pojmy „(hrozící) platební neschopnost“ či „předlužení“.
- Pokud se v literatuře dovozuje možnost, aby reorganizační plán sestavil dlužník, pověřil-li ho k tomu schůze věřitelů, v čem tkví základ autorčina odmítnutí této teze (pozn. pod čarou č. 355)? Odkaz na „povinnost“ zde nedává smysl, není to zákonná povinnost, ale možnost.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Dostatečné.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Ač plagiátorství systémově nedetekováno, podobnost je vysoká, což se pro další postup jeví jako sporné (Theses 44% - viz Protokol o vyhodnocení podobnosti závěrečné práce), nicméně zjevně je to dáno eklektickou prací ze zákonem a judikaturou (viz 9% celková podobnost).
Logická stavba práce	Vhodná
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Dostatečná.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Standardní.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Text standardní, grafy či tabulky nevyužity.
Jazyková a stylistická úroveň	Dostatečná.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertační práce s výhradou na jasné vysvětlení vyšší míry podobnosti textu podle Theses (viz výše).

V Praze dne 20.2.2024

Doc. JUDr. Bohumil Havel PhD.
oponent